

Divadlo v „nádražce“? Jistě!

Diváci viděli přímo v lokále **kultovní hru** nastudovanou podle textu **Venedikta Jerofejeva**

Ústí nad Orlicí – Historická budova ústeckého nádraží zažila v pondělí jedinečnou premiéru. V nádražní restauraci se zřejmě vůbec poprvé hrálo divadlo. Ostravské Národní divadlo moravskoslezské přímo v lokále uvedlo kultovní hru Moskva -> Petušky, kterou podle textu ruského autora Venedikta Jerofejeva režijně zpracoval Tomáš Jirman. Ten se také v inscenaci představil v hlavní roli. Ostravští divadelníci měli rozhodně pro koho hrát, „nádražka“ byla narvaná k prasknutí, další diváci pak přihlíželi z venku otevřenými dveřmi.

Prostředí bylo naprosto dokonalé

Divadelníci přijeli do Ústí podpořit úsilí sdružení Nádraží nedáme! o záchranu a smysluplné využití historické budovy ústeckého nádraží. A určitě nelitovali. „Kus“, který vypráví o cestě alkoholika Věni vlakem za jeho milou, diváci přijali s nadšením. Celkový skvělý dojem umocnila i skutečnost, že se hrálo v těch nejpříhodnějších reáliích – s kulisou skutečných projíždějících vlaků, hlášení z nádražních aplonů, hvizdu píšťalky výpravčího.

„Mám z toho absolutně skvělý dojem. Myslím, že to bylo skvělé jak pro nádraží, tak i pro herce. Určitě nemohli mít lepší inscenaci než tady, to prostředí je pro ‚kus‘, který jsme viděli, absolutně dokonalé,“ hodnotil proděkan liberecké univerzity Jiří Suchomel, jeden z představitelů sdružení Nádraží nedáme! Podobných ohlasů zazněla po představení celá řada.

Kateřina Klasnová prý dostala žízeň

Mezi hosty byla také místopředsdkyně poslanecké sněmovny Kateřina Klasnová (Věci veřejné). „Znám lidi, kteří jsou ze sdružení Nádraží nedáme!, a když mi řekli, že se zde bude hrát divadlo, přijela jsem je podpořit. Podpořit to, že nádraží může nějakým způsobem žít a dál fungovat. Celá ta věc je ale poměrně komplikovaná. Podle mého názoru by mělo dojít k nějaké dohodě mezi Českými drahami, SŽDC, ministerstvem kultury, eventuálně krajem či městem, co s budovou. A každý z těchto subjektů by asi měl participovat na případné rekonstrukci. Ta budova je krásná, ale samozřejmě obrazy toho nádraží vidíme skoro všude. Když jezdím vlakem, je vidět, že se nikdy na nádraží budovy nesáhlo, pa-

nuje stále takový duch socialismu. Tady je ten kontrast o to silnější, že je ta budova hezká. Není ale v katastrofálním stavu, to určitě ne,“ prohlásila poté, co měla možnost si objekt prohlédnout.

Po představení pak Kateřina Klasnová nešetřila chválou na adresu divadelníků: „Bylo to úžasné, skvělé herecké výkony. Ovšem musím se přiznat, že jsem dostala žízeň. Ta hra by sice asi měla spíš působit jako odvykávací kúra, ale opravdu mám žízeň, a nejen na vodu,“ přiznala upřímně.

Nedělají politiku, nechť jí se zalíbí

Šéf sdružení Nádraží nedáme! Martin Kadrman mohl být spokojen. „Jsem mile překvapený zájmem lidí. Věřím, že se nejen bavili, ale také se zamysleli. A doufám, že se hnou ledy a budova bude opravena. Určité přísliby jsou, ale pro nás

je hlavně důležité, aby se do věci opřel ministr dopravy pan Dobeš. Čas zatím stále je,“ prohlásil. Uznal ovšem také, že aktivity jeho sdružení mají odpuřce. „My neděláme politiku, nemáme zapotřebí se někomu zalíbit. Zachraňujeme cennou a krásnou budovu,“ řekl.

„Alkoholickou tematiku nemám moc ráda a ze začátku jsem se bála, ‚ovíněné‘ vtípky mi přijdou málo vtipné. Ale byla jsem velmi příjemně překvapená. Ta hra nebyla vůbec blbá, naopak,“ uvedla po představení Jana Staňková, ústecká divadelnice. Podle vlastních slov sama nepatří mezi sympatizanty sdružení Nádraží nedáme! „Na začátku jsem podepsala petici, že nesouhlasím se zbořením budovy. Ale dnes se mi nelíbí praktiky lidí ze sdružení, způsob jakým prosazují své cíle. Víím, že si tak znepřátelili spoustu lidí, kteří by třeba jinak za nimi stáli,“ upřesnila. (ky)

